

V E D

V I T A A N D R E A S E N

o g

A A G E H E L B O S

Æ G T E V I E L S E

den 26. juli 1952 i Haldum kirke.

Mel.: Det er så yndigt at følges ad..

Hvor Gud ej bygger på murens tind,
forgæves bygger de mænd af mulde,
og rødmer ej han den unge kind,
da stivner hjertet i dødens kulde;

I lys vor lykke
:/: kun han kan bygge:/:
Og rolig kun i hans vingers skygge
:/: hans børn kan bo:/:.

Vor Gud vi kommer med bøn, i tro
med to, som hjerte hinanden har givet;
Sænk nåde ned over deres bo;

Følg med og styr deres gang i livet;

Lad fro dem bygge
:/: på livets lykke:/:
Og finde ly i din vinges skygge,
:/: med bøn i tro! :/:

Ja, Herre, se i din nåde ned
til hver, som vandrer ad livets veje;
Skænk bange hjerter din trygge fred,
den fred, som ene er værd at øje,

at i din skygge
:/: de glade bygge :/:
og priser dig, som gav livet lykke
:/: for evighed! :/:

Hans Rasmussen.

Mel.: Jert hus skal I bygge.

I våren, når livet på solens stærke bud
af tusinde kilder påny vælder ud,
da stiger der håb om varig forårs-lyst
fra spirende frø og fra sangernes bryst.
Men år efter år
lider livshåbet skår.

Når kærlighedsolen i hjertet virker vår,
så livet derinde i majlysning står,
da stiger der håb til kærligheds Gud:
Lad kilderne rinde, til livet rinder ud!
Kun kærligheds vår
til et livsløb forslår.

Forny du, o Herre, de kilder, du har skabt,
hvis dagene strenges, og våren synes tabt!
Hver gang de i tro dig søger, o giv
ved kærligheds væld dem oprejsning og liv!
D i n kærligheds vår
til et livsløb forslår.

Zakarias Nielsen.